மருத நிலத்து வேளாண்மையில் ஆற்றங்கரை

லோ. ரூபா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்களில் வேளாண்மை என்பது, மனிதனோடு இணைந்த நிகழ்வாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. அனைத்து உயிர்களும் உயிர்வாழ ஆதாரமாக இருப்பது நீர். அந்த நீர் தமிழகத்தின் ஆற்றங்கரைப் பகுதிகளில் காணப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் பழந்தமிழர்கள் வேளாண்மைத் தொழில் புரிந்து தங்களின் பசியை ஆற்றி வளமுடன் வாழ்வதற்கான இடம் ஆற்றங்கரைப் பகுதிகள் தான் என்று உணர்ந்தனர். குறிஞ்சியில் வேடனாய், முல்லையில் இடையனாய் வாழ்ந்த தமிழனின் வாழ்வில், இரும்பின் பயன்பாடும், நெல்லின் அறிமுகமும் மிகப்பெரிய சமூக மாறுதல்களைக் கொண்டுவந்தன. அதன் பிறகே மருதத்தில் உழவனாய் மாறினான். வேளாண்மையோடு மருத நிலத்தின் மாண்புகளையும் உணர்த்தி, இவை எல்லாம் தமிழகத்தின் ஆற்றங்கரைப் பகுதிகளில் தான் தோன்றியது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஐவகை நிலம்

நாம் வாழும் நிலத்தில் மலைகளும் அவற்றைச் சார்ந்த பகுதிகளும் உள்ளன. அதேபோல் காடுகளும் அவற்றைச் சார்ந்த பகுதிகளும் உள்ளன ஆற்றுப் பாய்ச்சல் மிகுந்த வயல்களும் அவற்றைச் சார்ந்த பகுதிகளும் இருக்கின்றன கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் உள்ளன. இவ்வாறு நால்வகை நிலப்பகுதிகளைக் கொண்டிருப்பதால் இந்நிலத்திற்கு 'நானிலம்' என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. எவ்வகை நீர்வளமும் இல்லாமல் வறண்ட பகுதிகளும் சில இடங்களில் உள்ளன. இந்த ஐவகை நிலங்களையும் முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று அழைத்தனர்.

ஐங்குறுநூற்றின் திணை வைப்பு முறையானது,

> மருதம் நெய்தல் குறிஞ்சி பாலை
> முல்லை ஐந்திணைக்கு எய்திய பெயரே

பழந்தமிழகத்தில் வறட்சி மிக்க நிலமென்று ஒன்று தனியாக இல்லை. மழை வளமில்லாது தொடர் வறட்சி ஏற்படும்போது, தற்காலிகமாகப் பாலை நிலம் தோன்றும். அவ்வாறு வறண்டு பாலை நிலமாகக் கூடியவை முல்லையும் குறிஞ்சியும் ஆகும்.

> தானகம் திருகத் தன்மையின் குன்றி
> முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து
> நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப்
> பாலை என்பதோர் படிவங் கொள்ளும்'' (சிலப் - 11: 63-66)

குறிஞ்சி நிலம்

மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சி நிலப்பகுதியில் மக்கள் அரும்பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டும் வயல் வளம் அற்ற அப்பகுதியில் அவர்கள் மிகுதியாகப் பயிர் செய்தல் இயலாது எனவே, அப்பகுதியில் விளையத்தகும் தினை முதலிய தானியங்களைப் பாடுபட்டுப் பயிராக்குதல் வேண்டும். சில கிழங்கு வகைகளைப் பயிராக்கலாம், தேன் சேர்க்கலாம், விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாடலாம். இங்ஙனம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கே அரும்பாடுபட்டால்தான் அங்கிருப்போர் வாழ்தல் இயலும். இந்நிலையில் அவர்களிடம் சிறந்த ஆடை

அணிகலன்களையோ, உயர்ந்த உணவு வகைகளையோ, பண்பட்ட கலைகளையோ எதிர்பார்த்தல் இயலாது.

> பைந்தினை காத்தல் செந்தேன் - அழித்தல்
> செழுங்கிழங்கு அகழ்தல் முழங்கிவீழ் அருவியொடு'' (நற் - 47)

என்ற வரிகள் வாயிலாக அறியலாம்.

முல்லை நிலம்

காடும் காடு சாாந்ததும் ஆகிய முல்லை நிலத்தில் பசும்புல் தரைகளே மிகுதியாக இருக்கும். அவை கால்நடைகளுக்கு ஏற்ற இடங்கள். எனவே, ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பவர்களுக்கே முல்லை நிலம் ஏற்றதாகும். முல்லை நில ஆடவர் பகல் முழுவதும் கால்நடைகளை மேய்த்துக் கொண்டிருப்பர் மாலையில் அவற்றுடன் வீடு திரும்புவர். முல்லைநில மகளிர் பால் கறத்தல், பாலைக் காய்ச்சித் தயிராக்குதல், தயிரைக் கடைந்து மோராக்குதல், வெண்ணெய் எடுத்தல், நெய் காய்ச்சுதல் இவை அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்று பிற நிலங்களில் விற்று, வேண்டும் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு மீளுதல் ஆகிய வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பர். எனவே, இம் முல்லை நில மக்களிடமும் கல்வி வளர்ச்சியையோ உயர்ந்த கலை வளர்ச்சியையோ எதிர்பார்த்தல் இயலாது.

நெய்தல் நிலம்

கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் ஆகிய நெய்தல் நிலத்தில் மீன் பிடிக்கும் பரதவரே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் கட்டுமரங்களில் ஏறிக்கொண்டு, பல கல் தொலைவில் கடலிற் சென்று, மீன் பிடித்து வருபவர். அங்ஙனம் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை விற்று, உணவுக்கு வேண்டும் பொருள்களை வாங்கி, உணவைத் தயாரிப்பது நெய்தல் நில மகளிர் வேலையாகும். எனவே, நாள் முழுமையும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கே ஏங்கும் இம்மக்களிடமும் கல்வி வளர்ச்சியையோ, கலை வளர்ச்சியையோ எதிர்பார்த்தல் இயலாது.

பாலை நிலம்

நீர்வளமற்ற பாலை நிலத்தில் சிறிய குடிசைகளை அமைத்துக் கொண்டு வேட்டுவர் வாழ்வர். இந்நிலத்தில் பயன்தரத்தக்க விளைச்சல் மிகக் குறைவு. ஆதலின் இந்நில மக்கள் வழிச் செல்வோரைக் கொள்ளையடிப்பதும் வளமான இடங்களில் களவு செய்தலும் சிறப்புத் தொழில்களாகக் கொண்டுள்ளனர். இம்மக்களிடமும் நாகரிகத்தை எதிர்பார்த்தல் இயலாது.

மருத நிலம்

வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுமாகிய மருத நிலம். இந்நிலப்குதி ஆற்று வளத்தால் அழகு நிறைந்து காணப்படுகிறது. உழவர் நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்கின்றனர். நெல் முதலிய பலவகைப் பொருள்களைப் பயிராக்குகின்றனர். சமுதாயத்தில் ஒருசார் மக்கள் இங்ஙனம் உழைத்தாலும், எஞ்சியோர் அப்பலனை நுகர்கின்றனர். உணவுக்குப் பஞ்சமில்லாத மருத நிலத்தில்தான் மனிதனது அறிவு வளரத் தலைப்படுகிறது. இங்குதான் மனிதனுக்கு ஓரளவு ஓய்வு கிடைக்கிறது் பொருளை ஈட்டுதற்குரிய வழிகள் புலப்படுகின்றன கல்வி வளர்ச்சியும் கலை வளாச்சியும் தோன்றி வளர்கின்றன.

> முந்நீ ரடுங்கணையார் முக்கூடல் மால்வரையின்
> மின்னீர் வரக்கான் விளங்கிநின்ற வாறேயோ
> நன்னீர் மருதமென நால்வளமுண் டாயதுவே
> உன்னீர் அவைகண்டு உவந்து மெல்லச் சொல்லீரே (முக்கூடற் பள்ளு:44)

ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர், வெள்ளமெனப் பெருகி மருத நிலத்தை வளமாக்கியது.

இலக்கியத்தில் பாலாறு

கருநாடக நாட்டிலுள்ள நந்தி மலையில் பாலாறு தோற்றமெடுக்கிறது. இங்ஙனம் தோற்றம் எடுக்கும் பாலாறு மைசூரு பகுதியில் பாய்கிறது. அங்கு இதன் நீர் கோலார்

தங்கச் சுரங்கத்துக்குப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பின்பு இந்த ஆறு வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பாய்ந்து அந்நிலப் பகுதியை வளப்படுத்துகிறது. பின்னர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சீபுரம் தாலுக்காவில் புகுந்து, செங்கற்பட்டு தாலுக்காவில் உள்ள சதுரங்கப்பட்டணத்திற்கு அருகே கடலில் கலக்கின்றது.

இதன் துணை ஆறுகளுள் சிறந்தவை, செய்யாறு, வேகவதி என்பன. செய்யாறு வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தோற்றமெடுக்கிறது. இவை இரண்டும் வாலாஜாபாத்து என்னும் ஊருக்கருகில் பாலாற்றில் கலக்கின்றன. மூன்று ஆறுகள் ஒன்று சேரும் இடம் ***திருமுக்கூடல்*** எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

கண்ட பேரண்டம் தண்டலை நாடும்
கனக முன்றில் அனம் விளையாடும்
ஆண்டர் நாயகர் செண்டலங் காரர்
அழகர் முக்கூடல் ஊரெங்கள் ஊரே (முக்கூ.பள். பா: 20, வ.எ்: 3,4,7,8)

என்ற முக்கூடற்பள்ளு, திருமுக்கூடலின் சிறப்பைக் கூறுகிறது.

இவ்வாற்றின் நீர்ப்பாசன முறை பாலாற்று நீர் வெள்ளப் பெருக்குடைய காலத்தில் பல குளங்களையும், ஏரிகளையும் நிரப்பும். அவற்றில் கட்டப்பட்ட பெரும் காவலுடைய மதகுகள் திறந்துவிட, அவ்வாய்க்கால்களின் நீர் சென்று கால்வாய்களின் வழியே பாயும். நீர் வரவினைக் கண்ட மள்ளர் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்வர் வயல்களைச் சேறு செய்வர் ஒருபகுதியில் செந்நெல்லினது முறைகளைச் சிதறி விதைத்து நாற்று நடுவர், மற்றொரு நாற்றைப் பறித்து, வேறொரு நாற்று நடுவர். உழவின் வெவ்வேறு தொழில்களாகிய இவை பலவும் பற்பல இடங்களில் ஒரே காலத்தில் நிகழ்தலால் வயல்களிலிருந்து பேரோசை கிளம்பும்.

மீன் …. … பெருநீர்
வலைவர் தந்த கொழுமீன் வல்சிப்
பறை தபு முதுகுரு கிருக்குந் (ஐங்: 180 வ.எ். 1,2,3)

நீர் வருகின்ற பெரிய கால்வாய்களை வாளை மீன்கள் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கும். அதனால் அந்த நீர், தேக்கம் பெற்றுப் பெரிய கரைகள் உடைபடும்படி நீர்க் கால்கள் விலகிப் போகும். நீரையுடைய வயல்களில் சேல் மீன்கள் பல கூடும். அக்கூட்ட மிகுதியால் பள்ளமான வயல் கரைபோல மேடிட்டுப் போகும். வரால் மீன்கள் மதகினுள் புகுந்து நீர் வரும் வழியினை அடைக்கும். நீர்வள மிகுதியால் வயல்களில் செந்தாமரை முளைத்து எழுந்து பூக்கும் சூல்கொண்டு இளைத்த சங்குகள் தாமரை மலரில் ஏறித் தூங்கும். அம்மலர்களைச் சுற்றிலும் நெற்பயிர் பசுமை நிறத்துடன் காணப்படும். அந்நிலையில அச்சங்குகளின் தோற்றம், பசிய வானத்தில் பரிவேடத்தால் வளைக்கப்பட்ட முழுமதியின் தோற்றம் போன்று இருக்கும். பசிய நெல் வயல்களைச் சுற்றிலும் தென்னை, வாழை, மா, பலா என்ற மர வகைகள் வேலியாக அமைந்திருக்கும்.

கெண்டை பாய்தர வவிழ்ந்த
வண்டுபிணி யாம்ப னாடுகிழ வோனே (ஐங் - பா.40)

என்ற பாடலும்,

நறுவடி மாஅத்து மூக்கிறு புதிர்ந்த (ஐங் - பா.213)

ஆகிய இருபாடல்களும் நாநிலங்களின் நீர் வளத்தினை உணர்த்துகின்றன.

இலக்கியத்தில் காவிரி

காவிரியாறு குடகு நாட்டில் தோன்றுகின்றது. மைசூரு நாடு, கொங்கு நாடு, சோழ நாடு ஆகிய நாடுகளில் பாய்ந்து வளம் பெருக்குகின்றது. காவிரியாறு சோழ நாட்டில் பல கிளையாறுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு அந்நாட்டை வளம் மிக்க நாடாகச் செய்துள்ளது. எங்கு நோக்கினும் ஆறுகள், வாய்க்கால்கள், நீர்நிலைகள் என்று கூறும் அளவில் சோழ நாடு இருத்தல் காவிரியாற்றுப் பாய்ச்சலினால்தான் என்பது அறியத் தகும். பல நாடுகளின் வழியாகப் பாய்ந்து வந்தாலும், சோழநாடே அதனால் முழு

நன்மையைப் பெறுவதால், 'காவிரி சோழ நாட்டுக்கே தனி உரிமை உடையது' என்று புலவர் காவிரியாற்றினைப் போற்றினர். மணிமேகலை ஆசிரியராகிய சீத்தலைச் சாத்தனார் காவிரி யாற்றினை,

பாடல்சால் சிறப்பில் பரதத்து ஓங்கிய
கோடாச் செங்கோல் சோழர்தம் குலக்கொடி

என்று பாராட்டியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம்

காலம் அறிந்து அமுதூட்டி மக்களை மகிழ்விக்கும் தாய்போலக் காவிரியாறு, பயிர் விளையும் காலம் அறிந்து தன் வளம் சுரந்து காக்கின்றது என்பதைச் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள்,

வாழி அவன்தன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்கும் - தாயாகி
ஊழி உய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய் வாழி காவேரி (சிலப் - 152 – 154)

என்று கூறி விளக்கியுள்ளார்.

காவிரியாறு அளிக்கும் வளங்கள்

'காவிரியில் புதுப்புனல் பெருக்கெடுத்துப் பாய்வதால் உழவர்கள் பெருமகிழ்வுடன் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். மதகுகளின் வழியே நீர் ஓசையுடன் பாய்ந்தோடுகிறது. நீர்ப் பெருக்கின் மிகுதியால் கரைகள் உடைகின்றன. அதனால் காவிரி நீர் பேரிரைச்சலுடன் ஒருபுறம் ஓடுகின்றது. நம்பியரும் நங்கையரும் புதுப்புனலாடி ஆராவாரிக்கின்றனர். பலவகை ஒலிகள் ஒன்றாகக் கலந்து ஆர்ப்பரிக்க காவிரி அன்னை நடந்து வருகின்றாள்'. இந்த அழகிய காட்சியினை ஒரு பாடலில் ஓவியமாக்கி அளிக்கின்றார் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள்,

உழவர் ஓதை மதகு ஓதை
உடைநீர் ஓதை தண்பதங்கொள்
விழவர் ஓதை சிறந்தார்ப்ப
நடந்தாய் வாழி காவேரி (சிலப். 37-39)

சோழ நாடு

காவிரி பாயப்பெற்ற சோழ நாடு இன்றைய தஞ்சை, திருச்சி, மாவட்டங்களைக் கொண்டது. காவிரியாறு தன் கிளை ஆறுகளுடன் பாய்ந்து இந்நாட்டை நன்கு வளப்படுத்திவருகிறது. காவிரியாறும் அதன் கிளையாறுகளும் கொண்டுவரும் கரிசல் மண் நல்ல விளைச்சலை அளித்தது. வளமுடைய அந்த நாட்டை ஆண்ட காரணத்தால் சோழர் 'வளவர்' எனப் பெயர் பெற்றனர். சோழரைக் 'கிள்ளி' என்ற பெயராலும் புலவர்கள் வழங்கியுள்ளனர். நிலத்தைக் கிள்ளி – கிளறி உழுது மருத நிலமாக்கிய சிறப்பினால் அவர்கள் 'கிள்ளி' எனப் பெயர் பெற்றனர். **"வான் பொய்ப்பினும் தான்பொய்யா வளமுடைய காவிரியாற்றுப்"** பாய்ச்சலினால், யானை மறையத்தக்க அளவில் செஞ்சாலிப் பயிர்கள் தழைத்து வளர்ந்தன. அதனால் குடிமக்கள் உணவுப் பற்றாக் குறை இல்லாது வாழ்ந்தனர். மக்கள் பசிப்பிணியற்று மகிழ்வோடு வாழ்ந்தமையைக் கண்ட புலவர் பெருமக்கள், **'சோழ வளநாடு சோறுடைத்து'** எனப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். சோழ நாடு நெல், கரும்பு, வாழை, பாக்கு போன்றவற்றுக்கும், நெசவு முதலிய கைத்தொழில்கட்கும் பெயர்பெற்றது.

கைத்தொழிலும் வாணிகமும்:

சோழ நாட்டில் சங்க காலம் முதல் உழவு தொடர்பான கைத்தொழில்களும், நெசவு முதலிய தொழில்களும் வளர்ந்து வந்தன. 'உப்பெடுத்தல்' சிறந்த தொழிலாக இருந்தது. சோழப் பெருநாட்டுச் செய்பொருள்களும் விளைபொருள்களும் தேவைக்கு மேற்பட்டவை பிற நாடுகளில் விற்கப்பட்டன. இவ்வாணிகம் இந்தியாவில் இருந்த பிற நாடுகளோடு நன்முறையில் நடைபெற்றது.

முள்ளெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெடிறு சொரிந்த
வகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோ
ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர (ஐங்: 47 வ.ள். 1,2,3)

பண்டமாற்று முறையினை ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.

இலக்கியத்தில் வையை

வையையாறு வடபாண்டி நாட்டுக்கு உயிர்நாடி. இவ்வாறே தென்பாண்டி நாட்டுக்குப் பொருநையாறு உயிர் நாடியாகும். காவிரியாறு தமிழிலக்கியங்களில் பேசப்பட்டிருத்தல் போலவே இவ்விரண்டு ஆறுகளும் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. வையையாறு பற்றிய விவரங்களைப் பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம், திருவிளையாடற் புராணம் இவற்றில் விரிவாகக் காணலாம்.

கரையை அடுத்துள்ள சிற்றூர் மக்களும் பேரூர் மக்களும் மகிழ்வோடு வையை நீரை வரவேற்கின்றனர். சிலர் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தாம் அணிந்த அணிகளோடு நீர் விளையாட்டை விரும்பி நீராடுகின்றனர். அப்பொழுது உண்டாகும் இசைக் கருவிகளின் முழக்கமும், கரைமோதி இழியும் ஆற்று நீரின் ஒலியும் ஒன்று சேர்ந்து பேரோசை எழுப்புகின்றன.

திரையிமி ழின்னிசை யளைஇ யயலது (ஐங்.171 வ.ள்.1)

என ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் உணர்த்துகிறது.

நீர்பெருக்கால் வளம் பெற்ற மருதம்

இந்நான்கு நிலங்களிலும் வேறுபட்டது மருத நிலம். அந்நிலம் ஆற்றுப் பாய்ச்சல் உடையது. மருத நில மக்கள் ஆற்றுநீரைப் பல கால்வாய்கள் வழியாகக் கொண்டு சென்று வயல்களுக்குப் பாய்ச்சினர். தென்னை, மா போன்ற மரங்களைக் கொண்ட சோலைகளை அமைத்துக் கொண்டனர். நெல், கரும்பு போன்றப் பயிராக்கினர். குளங்களையும் ஏரிகளையும் அமைத்து நீரைத் தேக்கிக்கொண்டனர். மருத நிலம் முழுவதும் நீர்ப்பெருக்கால் வளம் பெற்றது. நீர்வளம் உண்டானதால் நிலவளம் உண்டானது. வயலில் வேலை செய்ய ஆட்களும் கிடைத்தனர். மாடுகள் வயிறாரப் புல் மேய்ந்து உழுதொழிலில் ஈடுபட்டன. நீர்வளத்தால் பண்பட்ட நிலம் சிறு முயற்சியாலேயே சிறந்த விளைச்சலை நல்கியது. மருத நில மக்கள் மனக்குறையில்லாமல் உண்டு மகிழ்ந்தனர் ஆடிப் பாடினர். அவர் தம் ஆட்டத்திலிருந்து ஆடற்கலையும், பாட்டிலிருந்து பாடற்கலையும் தோன்றின ஓவியம், சிற்பம், நாடகம் போன்ற பல கலைகளும் தோற்றமாயின. மனிதன் வயிறார உண்டு மகிழ்ச்சிகொள்ளும் பொழுதுதான், அவனது உள்ளத்திலிருந்து பெருக்கெடுத்து ஓடும் கலை உணர்வும் வெளிப்படும். ஆகவேதான், மருத வளநாடு தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியமாகவும், அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற இடமாகவும் இருந்து வந்தது. அங்குச் சமுதாய வாழ்க்கையும் சிறப்புற்று இருந்தது.

மானம் குலம்கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவமுயற்சி தாளாண்மை – தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம் (நல்வழி: 26)

என்பது பெரியோர் கூற்று.

நிறைவுரை

நம் நாட்டில் பாலாறு, காவிரி, வையை என்னும் மூன்று ஆறுகளும் மருதம் என்ற நிலம் தோன்றி அங்கு வேளாண்மையும், சமூகமும் சிறப்புடைய காரணமாக அமைந்தன என்பது இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே மிகப் பழைய எகிப்திய, சுமேரிய மக்களின் நிலைத்த வாழ்க்கை, நீல ஆற்றங்கரையிலும் யூப்ரடிஸ் - டைக்ரிஸ் ஆறுகள் பாயும் சமவெளியில் தான் தோன்றின. ஆகவே பண்பட்ட வளமான சமூகம் மருதநிலத்தில் தான் தோன்றியது என்பது தெளிவு. ஆறுகளில் மண்வளம் சுரண்டப்படுவதைத் தடுத்தால் நிலத்தடி நீர் கீழே செல்வது குறையும்.

இதனால் சிறப்பான நீர்வளத்தினை இன்றைய சமுதாய மக்கள் அனைவரும் பெற்று வளமான வாழ்வினைப் பெறமுடியும் என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. சோமசுந்தரனார் பொ.வே., ஐங்குறுநூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை-600018.
2. இராசமாணிக்கனார், இ.மா., தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-600014.
3. பேச்சிமுத்து, முக்கூடற்பள்ளு, கணபதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை-600005.
4. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. சிலப்பதிகாரம் (மதுரைக்காண்டம்), அஸ்வின், ஏஜென்ஸி, ஆலம்பாக்கம், சென்னை-600116.
5. இராமையாப்பிள்ளை, நா., நற்றிணை, அறிஞர் அண்ணா நூற்பதிப்புக்கழகம், தியாகராய நகர், சென்னை-600017.
6. புலியூர்க்கேசிகன், மணிமேகலை, ஜிவாபதிப்பகம், சேப்பாக்கம், சென்னை-600005.
7. கதிர்முருகு, நீதிக்களஞ்சியம், மூலமும் உரையும், சீதைப்பதிப்பகம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005.